

Hunc autem immemorabilem cultum Pius nonus pontifex maximus audito prius sacerorum rituum Congregationis oraculo, adprobavit octavo idus Septembris anni millesimi octingentesimi sexagesimi sexti.

In III. Nocturno Homilia Dominus, Iac Redemptor noster.

Tem. paschali Homilia Iste locus evangelicus.

Lectio VI.

In istudum seculum ac illustri servorum Dei...

Lect. I. Noct. de Septembris et Quatuor. De Virginitate.

In II. Noct. Lectio VI.

Viridiana in Castro Florentino ex illustri

SUPPLEMENTUM

AD BREVIARUM ROMANO-SERAPHICUM.

DIE 13 FEBRUARII

B. VIRIDIANÆ VIRG. 3. ORD. DUPLEX MINUS

OMNIA DE COMM. VIRG. PRÆTER SEQ.

ORATIO.

Deus, qui in famula tua Viridiana cum virginitatis flore mirabiles penitentiae fructus conjunxisti: tribue nobis quaesumus; ut ejus meritis et precibus, penitentiae lacrymis abluti, mundi in conspectu tuo praesentari mereamur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script occurr. in Quadr. De Virginib.

In II Noct. Lectio IV.

Viridiana in Castro Florentino ex illústri Attavantórum familia nata, a prima aetate orationis et abstinentiae studiis dédita, dúrius quoddam vitæ genus duodennis aggressa est multisque a Deo miráculis honoráta. Hæc cum diligénter considerásset quidam illius consanguíneus vir opuléntus, eam in domum suam accépit custodem et adjutricem uxóris suæ; sed cum annonæ caritate, pauperum misérta, legúmina dómini sui in eosdem erogáret, ita in illam iracúndia exarsit, ut ad clamórem vicíni accederent. Viridiana vero, cum a Deo opem implorásset, arcam legumínibus plenam dómino osténdit, qui eo miraculo motus, eam deinceps summa veneratióne prosecútus est. Ad Compostellam postea cum quibusdam piis mulieribus, atque inde Romam ad veneranda sanctórum Apostolorum limina peregrinatióne aggressa, cum domum revertísset, anno supra millésimum ducentésimo vigésimo octávo in eremíticam cellam se inclúsit; ibique Tertii Ordinis sancti patris nostri Francisci habitum assúmpsit, multisque

jejuniis et afflictionibus carnem suam castigavit.

Lectio V.

Nam vino perpetuo abstínuit, pavementum pro léctulo habuit, ferreo cingulo et cilicio corpus cinxit, in crastinum nihil reservans, in pauperes omnia, quæ frugalissimæ mensæ detrahere poterat, erogávit. Passionem Dominicam quotidie cum lácrimis recolébat, et a colloquiis hominum ita abhóruit, ut nec quidem vocata responderet. Cum variis ærúmnis exercéri ad magni Antónii imitatióne expéteret, bini serpéntes, qui summo horrore tenérrimæ virgini erant, per fenéstram cèllulæ ingrési ab ea deinceps, máximæ dum mensa accumberet, non recessérunt; quin et caudis graviter flagellabant, nisi et illis cibum porrigeret, aut eodem ex vase pasci sineret. Hos dum Episcopus Florentinus, qui ad eam invisendam venerat, expéllere vellét, ipsa ne tali patientiæ exercitio privaretur exorávit. Quæ et abscissas caudas illis restituit, crucis signo supra serperes formato, qui tamen illi magis infésti post acceptum beneficium extiterunt, donec uno ab incolis interémpto, alter deinceps non compáruit; ex quo Viridiána diem suprémum sibi instáre intellexit.

Lectio VI.

Claruit eximia miraculorum virtute; nam aquam prodigiöse in vinum vertit, fractum pueri genu et brachium curavit, cæcam puellam, palma impõsita, videntem reddidit, aliæque plura miraculöse patravit. Demum trigésimo quarto reclusionis anno, dum psalmos poenitentiáles recitaret, purissimum spiritum Deo reddidit calendis Februárii anno millésimo biscentésimo quadrágésimo secundo, cujus mortem campænæ sponte sonantes publicarunt. Concorso proinde cleri populique facto ad cellulam, et muro diruto, sacrum ejus corpus repertum est in genua erectum, sublatis in cælum manibus et mirum efflans caléstis odõris fragrantiam. Quod pro confluentium solatio dies sexdecim inhumatum, insignibus interea miraculis illustratum fuit. Quibus diligenti inquisitione perspectis, Clemens séptimus pontifex, maximus officio ecclesiastico coli mandavit.

In III. Noct. Homilia. Sæpe vos fratres

DIE 9 JULII.

SS. NICOLAI ET X. SOC.

MART. GORCOMENSIONI I. ORDIN.

DUPLEX 2 CLASSIS.

Additio ad VI. Lectionem.

Pius vero nonus tertio calendas Julii anni millésimi octingentésimi saxagésimi séptimi, cum secularia Apostolorum principum solemnia haberentur, sanctorum fastis adseripsit.

DIE 11 SEPTEMBRIS.

S. ALPHONSI MARIÆ DE LIGORIO

Omn. ut in sequenti die.

DIE 12 SEPTEMBRIS.

BB. APOLLINARIS ET XXXIX SOCIORUM MM. IAPONEN.

1 ET 3 ORDINIS.

DUPLIX MAJUS.

Omn. de Com. plurim. Martyr. præter seq.

ORATIO.

Præsta quæsumus omnipotens Deus, ut beatorum martyrum tuorum Apollinaris et sociorum exemplo excitati omnia potius mala in hoc sæculo, quam animæ detrimentum patiamur. Per Dominum.

Lectiones 1. Noct. Fratres debitores.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Atrox illa et immanis persecutio, quæ sæculo exeunte decimosexto in Iaponia oborta est, vehementior in dies exarsit. Quamvis enim priorum sex et viginti martyrum effuso sanguine, persecutorum ira aliquantulum deferbuerit, illarum tamen gentium tyranni nocentes ipsum sanguinem, instar seminis, Christi fideles aucisse, omnes adhibere artes omniaque usurparunt instrumenta feritatis ad cultum nomenque christianum prorsus delendum. Promulgata siquidem anno sexcentesimo quartodécimo supra millésimum capitâli sententia in Christi fideles quoslibet, maxime vero contra sacerdotes virosque religiosos; et adjuncta bonorum proscriptione adversus ipsorum receptores ac vicinos, nisi eosdem prodarent; Iaponiam universam igne ferroque vastarum, et pretioso christianorum sanguine omnia compleverunt.

Inter eos quippe plurimi recensentur qui rerum omnium vitæque ipsius jacturam facere maluerunt quam professam Deo fidem ultatenus deserere. Verum, tanto illuc debaccante furóre, de omnibus et singulis apostolica satis inquiri auctoritate non potuit. Ducenti nihilominus et quinque legitimis in tabulis habentur conscripti, quorum liquido patet pro Christo martyrrium. Quod illi sane ab anno millésimo sexcentésimo décimo séptimo ad trigesimum et secundum, qua tempestate violentior turbo in Iapónia coortus est, adeo strénue variisque modis passi sunt; ut præclara fortitudinis exempla quæ in priscis ecclesiæ persecutionibus obtinuérunt omnino renovárint. Inter eos autem præter apostolicos viros inveniuntur dynástes regia progénie, matronæ opibus floréntes, ténere virgines, senes longævi, adolescéntes ingénui, pueri puellæque, imo et infantes atque lactentes. Isti vel capite plexi, vel igne combústi, vel cruci adfixi, vel sulphúreis gelidisque deméris aquis, vel omnigenis alternisque doloribus comfecti sunt.

Ex ipsis porro christiáni nominis assertóribus quadraginta fuerunt Seráphica sancti Patris nostri Francisci familia; primi nempe Ordinis Hispani decem, sex Iaponenses, unus Belga, unusque Mexicanus: tertii autem Ordinis Confrátres novédecim, tresque Soróres, omnes in Iapónia orti. Hos inter éminent Apollinaris Franco Ordinis Commissarius, Petrus ab Assumptione, Riccárdus a sancta Anna, Petrus de Avila, Ludovicus Sotélo Iaponensium ad Cathólicum regem, summumque Pontíficem jam legatus, et Iapóniæ Episcopus electus, Franciscus a Sancta Maria, et Antónius a sancto Bonaventura. Neque prætereunda est Lucia Fleites tertio Seraphico Ordini adscrípta; quæ, licet octogenária, crucem præferens, et litánias decántans, lætíssimo vultu ad supplicium processit, mediisque in flammis nunquam cessavit Dei præcinere laudes; infideliunque perfidiam redarguere. Horum fidei athletarum causam, quam Benedictus decimus quartus celiberrimam nuncupavit, Pius nonus feliciter absolvit; eosque nonis Julii anni millésimi octingentésimi sexa-

gésimi septimi, Beatorum fastis solemniter
adcripsit.

IN III NOCTURNO.

Lectio VIII.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM MATTHEUM.

Cap. V.

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis:
Beati qui persecutiōnem patiūntur propter
justitiam; quoniam ipsórum est regnum celo-
rum. Et reliqua.

Homília sancti Bernardíni Senénsis. *Ex
Serm. de octava beatitudíne.*

Tria sunt, quæ martyrem efficiunt: poena,
causa et perseverantia; seu supplicium, mo-
tívum et præmium. Primum est poena sen-
supplicium; et de hoc dicit: Beati, qui perse-
cutiōnem patuēntur. Triplicem enim perse-
cutiōnem justus quilibet pati potest: primam
in substantia, secūdam in fama, tertiam in
persóna. Et de talibus ad Hebræos Aposto-
lus ait: Alii ludíbria et vérbera expérti sunt,
ínsuper et víncula et carceres; lapidati sunt
secti sunt, tentáti sunt, in occisiōne gládii mor-
tui sunt. Circuíerunt in melótis et in pellibus
caprínis, egentes, angustiati, afflicti; quibus
dignus non erat muscus.

Lectio VIII.

Secūndum quidem, quod martyrem facit,
est causa seu motívum; et de hoc Dóminus
subdit, propter justitiam. Non enim tantum
dixit, qui patiūntur; sed áddibit propter jus-
titiam. Triplex est justitia, propter quam pá-
titur justus; prima est justitia fidelitatis, se-
secunda est justitia moralitatis, tertia est
justitia caritátis. Ex eo quidem patientia
opus dicitur habere perfectum, quia per ip-
sum Dei et proximi dilectio vera examinátur;
et quanta insit, cognóscitur manifeste. Quan-
ta charitáte Christo júngimur, monstrat pa-
tientia in adversis ne sejúngámur. Proínde
Apóstolus ad Románus ait: Certus sum nam-
que, quod neque mors, neque vita, neque An-
geli, neque Principátus, neque Virtutes, ne-
que futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo,
neque profúndum, neque creatúra alia póterit
nos separáre a charitate Dei, quæ est in Chris-
to Jesu Domino nostro.

Lectio IX.

Tértium vero, quod mártirem facit, est
perseverántia, seu præmium, aut perseveran-
tiæ præmium. Proptérea Dóminus subdit:

Quoniam ipsorum est regnum cælorum. Possessorie quidem promittitur primæ et ultimæ beatitudini regnum cælorum: primo propter affectionem, secundo propter afflictionem, tertio propter comprehensionem. Primo propter affectionem; nam sicut per paupertatem, per viam abdicationis omnium mundanorum, exit homo quasi de hoc mundo, ut se statuât in altiori sæculo, seu regno; sic per sufferentiam martyrii exit homo mentaliter et corporaliter de hoc mundo, ac de sua corporali vita, ut vada ad altius seculum, seu regnum. Quod nobis per sanctissimam passionem suam et crucem largiri dignetur exemplar omnis patientiæ Dominus Jesus Christus: cui cum Patri et Spiritu Sancto est benedictio, et claritas et sapientia et gratiarum actio, honor, virtus et fortitudo in secula seculorum. Amen.

DIE 6 OCTOBRIS.

S. MARIE FRANCISCÆ A VULNERIBUS D. N. J. C.
VIRGINIS III. ORDINIS.

DUPLEX 2 CLASSIS.

In Vesperis et Laudibus vers. Ora pro nobis.

ADDITIO AD VI LECTIIONEM.

Pius vero nonus anno millésimo octingentesimo sexagesimo septimo sanctorum fastis adscripsit.

DIE 29 OCTOBRIS.

B. PAULÆ MANTUANÆ.

VIRGINIS II. ORDINIS.

DUPLIX MINUS.

Omn. de Comm. Virg. præter seq.

ORATIO.

Deus, qui beatam Paulam virginem Crucifixi Filii tui poenas assidua meditatione recolentem puritatis nobis, et poenitentiae exemplar præbuiisti: concede propitius; ut, ejus intercessione, carnem crucifigentes, in amplexu Domini crucis feliciter exspirare possimus. Per eundem Dominum.

IN I. NOCT. LECTIONES DE SCRIPT. OCCUR.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Montaldi prope Mantuam nata est piis et honestis parentibus Paula Montaldia. Integritate vite singularique modestia et morum

candore præcellens ab ipsa pueritia rerum divinarum amore vehementer afficiebatur: ex quo passim sanctae appellatione insignita, incolarum omnium admirationem in se et obsequia convertebat. Magis in dies mortales illecebras et secularia blandimenta fastidians brevi contigit, ut paternam domum desereret, ac Sororibus sanctae Clarae in cenobio Mantuano sanctae Luciae nomen daret. Monasticum habitum induit anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo octavo, cum decimum quintum ipsa tantum explisset; tum vero altero elapso anno omnium gratulatione ac suffragiis solennia vota uncupavit. Ad perfectionis culmen mirum quantum intra claustra, corporis animique collatis viribus, contenderit. Contemplationi coelestium assidue intenta, tantam ex divino congressu excipiebat gratiarum copiam, tantoque aestuabat caritatis ardore, ut sibi temperare non valens exterius etiam novum in modum effunderetur.

Lectio V.

Pœnitentiæ christianæ artibus ut sumet affligeret ad extrémum usque spiritum usa est. Longo jejunio, vigiliis, verberatione corpus macerabat; quorum rigore fracta, cum danda membris quies necessário foret saxo caput inclinata nuda humo cubare consuévit. Ad motus quoscúmque animi moderandos, coercendosque sensus non intermisso spiritu incubuit. Octiosis mentis evagationibus áditum ocludens continuo pene allóquio et consortio Dei fruebatur. Sermónibus enim de divinis protractis sæpe fiebat ut extra se rapi videretur. Licet autem charismatum donis et virtutibus omnibus fulgeret, infimam se omnium putabat. Ejus tamen virtutes miratæ Moniales ter in antistitam sibi elegérunt, quo in múnere monasterii incremento et monialium perfectióni profuit suavitate, prudentia atque humilitate pari; qua vilissima quævis officia, quibus vel á primo in religionem ingressu se quodammodo manciparat, magisterium tenens obire non intermisit.

Lectio VI.

Divina Charitate flagrans ita sibi ac suis pro virili studuit, ut etiam extra monasterium in aliorum salutem operam impenderet. Cum enim de virtutibus ejus fama manaret látius, complures ejus claustrum ventitabant, quibus præsto áderat consiliis, hortationibus, precibus efficaciter ad Deum fuis. Tan salutare sanctitatis exemplar exosus humani generis hostis in eam tela omnia coniecit, at frustra. Nulla enim tentationum fraude irretita ábditos quosque et apertos conátus plane victrix profligavit. Itaque quotidie magis in virtute proficiens, diuturna vexatione corporis potius quam senio confecta, postquam se rite sacramentis ecclesiæ municaret septuagenaria major placidissime efflavit animam decimo quinto calendas Septembris anno millésimo quingentésimo decimo quarto. Incorruptum ejus corpus propter populares motus ac regnorum vicissitudines hac illac summo studio translatum, tandem a Voltensibus sua orbári cive indigne ferentibus triumpháli pompa in patriam transvectum est, locoque áffabre extructo sub altari sacelli Beatæ Virgini sacro recónditum, ubi religiöse

servatur adhuc et cõlitur. Quare cultum
ejus antiquum adeo et propagatum, atque
Episcoporum auctoritate probatum, Pius no-
nus pontifex maximus suo decreto octavo
idus Septembris edito anno millésimo octin-
gentésimo sexagésimo sexto confirmavit.

In III Nocturno.

Homilia.—Sæpe vos fratres.

DIE 26 NOVEMBRIS.

S. LEONARDI A PORTU MAURITIO C. I. O.

DUPLEX 2 CLASSIS.

In Vesperis et Laudib. V Ora pro nobis.

ADDITIO AD VI LECTIIONEM.

Pius autem nonus pónitfex máximus fes-
tis secularibus Petri et Pauli Apostolorum
píncipum anno millésimo octingentésimo
sexagesimo séptimo solemnî ritu adstantibus
episcopis orbis univérsti sanctorum fastis ins-
cripsit.

ELOGIA PRO MARTIROLOGIO ORDINIS.

7 *Aprilis.*

Aquilæ in Aprutio beatæ Antoniaë a Florentiæ monasterii Aquilani Corporis Christi ad primam sanctæ Claræ regulam fundatricis, et prioris abbatissæ vitæ sanctitate celebris.

7 *Junii.*

Avenioneti in Gallia beatorum Stephani, et Raymundi Ordinis Minorum, ac sociorum, qui munus Inquisitorum strenue obeuntes in Tolosana diocesi, ab hæreticis Albigenibus insidiosè comprehensi, ac gladio transfixi gloriosa morte in Domino quieverunt.

9 *Julii.*

Briellæ in Hollandia, passio novemdecim martyrum Gorcomiensium nuncupatorum, quorum undecim ex Ordine Minorum, videlicet Nicolaus Pikius conventus Gorcomiensis Guardianus, Hieronymus Vicarius, cum aliis novem fratribus ejusdem conventus, qui ob tuendam ecclesiæ romanæ autoritatem, et realem Christi in Eucaristia præsentiam, a

Calvinianis hæreticis varia ludibria et tormenta perpassi, extremo supplicio martyrium consummarunt. Hos Pius papa nonus anno millesimo octingentesimo sexagesimo septimo sanctis martyribus accensuit.

12 *Septembris.*

In Iaponia, biscentum et quinque martyrum, ex quibus quadraginta Franciscæ, octodecim nempe primi Ordinis et viginti duo tertii, quos omnes Pius papa nonus anno millesimo octingentesimo sexagesimo septimo nonis Julii beatorum albo accensuit.

6 *Octobris.*

Neapoli depositio sanctæ Mariæ Franciscæ a vulneribus Domini nostri Jesu Christi virginis tertii Ordinis sancti patris nostri Francisci, quæ virtutibus et miraculis clara a Pio papa nono sanctis virginibus adscripta est.

29 *Octobris.*

Mantuæ, beatæ Paulæ de Monte alto virginis secundi Ordinis, sanctitate et signis admirandis gloriassæ.

26 *Novembris.*

Romæ, sancti Leonardi a Portu Mauritis Ordinis Minorum, confessoris, setritioris Observantiæ sacri recessus, missionarii apostolici quadraginta quatuor annorum intervallo per plurimas Italiæ, ac universas ditionis pontificiæ regiones, uberrimis sacrae prædicationis fructibus, omnigena virtute ac miraculis clari; a Pio sexto inter beatos, a Pio nono solemnibus secularibus Petri et Pauli apostolorum principum inter sanctos relati.

DECRETUM GENERALE.

Quum nonnulli Rmi. per Orbem Ordinarii pluries exquisierint, et modo a Sancta Sede exquirant, utrum quarto Idus Novembris in Ecclesia universali Festum Sancti Andreae Avellini Confessoris recoli debeat ritu duplici minori, quem præseferunt recentiores editiones Breviarii et Misalis Romani, subscriptus Secretarius Sacrorum Rituum Congregationis, sui muneris esse duxit Sanctissimi Domini Nostri Pii Papæ IX desuper exposcere oraculum. Sanctitas porro Sua elementer declaravit, ut amodo Festum Sancti Andreae Avellini Confessoris ab utroque Clero Urbis et Orbis, ipsis non exclusis Sanctimonialibus, agatur ritu duplici minori, quem obtinet in Alma Urbe, et in pluribus Dioecesibus, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibus cumque. Die 21 Januarii 1864.

DECRETUM GENERALE

Quam nonnulli Rami per Orbem Ordinum
plures expansiones et modo a sancta Sede
expulantur nam quibusdam Novariis in
Beclesia universali Petrus Sancti Andree
Avelini Confessoris rector debet rite duple
in minor, quem presiderunt reserentes oli-
ones Brevium et Missali Petrus sancti
las Secretarius Sacrorum Romanorum Con-
tionas, sui muneris esse duxit Sancti An-
mini Nostrum Petrus IX desuper exposcere
oraculum. Sanctitas porro sua elemtar de-
claravit ut modo Festum Sancti Andree
Avelini Confessoris ab utraque Clero Urbis
et Orbis ipais non excludat Sanctitudo
bus, agatur rite duple minor, quem obtinet
in Alma Urbe, et in pluribus Diocesis,
dummodo Rector serventur. Contatis non
opstantibus quibus campus. Die 21 Januarii

1884

DIE XXVII APRILIS

IN FESTO

B. JOANNAE MARIAE DE MAILLE

VID. III ORD.

SIMPLEX.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, humilitatis et charitatis amator, qui Beatam Joannam Mariam tuo amore succensam celestibus donis cumulasti et prospera mundi despiciere docuisti; da ut quam festiva celebritate veneramur, humilitate, charitate et rerum terrenarum contemptu imitemur. Qui vivis etc.

LECTIO IX.

Joanna Maria de Malliaco, prænobilibus orta natalibus, in castro de Rupe Sancti Quintini diocesis. Turonensis primas hausit mortalis vitæ auras. Statim a pueritia Dei benedictionibus præventa apparuit, jamque decennis, vanos fugiens, sacros pro solatio legebat libros, et doctum e Minoritico Ordine conscientia moderatorem nacta, jejuniis, vigiliis, orationi ac omni pietatis cultura intenta fuit. Parentum voluntati humiliter obtemperans, religioso æque ac nobili adolescenti nupsit, quem et custodem, uti fertur, suæ virginitatis, et in charitatis operibus socium habuit. Eo post sexdecim annos

pie vita functo, cum a plerisque appeteret dynastis, castitatem in sui Antistitis manibus Deo vovit, et Beatissimæ Dei Matris instinctu tertii Seraphici Ordinis habitum et regulam suscepit. Hinc terrenis bonis abdicatis, tantam vel suorum subiit invidiam ut ab omnibus rejecta ad plures annos in solitudine hac et illac emendicatis alimentis, in omnigenis excolendis virtutibus vitam traduxerit. Turonibus postremo consistens in angustam cellam prope Minorum ædes recessit, ubi quoad vixit divinis officiis in eorum templo adesse, noctes orando agere, herbarum crudarum cibum et aquæ potum adhibere, cilicio torquere membra, peccatores ad Deum reducere, carceribus detentos invisere, ægrotis inseruire omnibus benefacere in deliciis habuit. Angelorum pane quam frequentissime refecta, instar vernantis rosæ rubescere vultu ac suavissima carmina proferre solita erat. In recolenda Christi Domini passione uberioribus interdum lacrymis perfundebatur, sæpiusque ingeminabat verba: Vulnere quinque Dei sint medicina mei. Pro Christianorum unione ac pace, magni schismatis tempore, cunctos ad preces hortabatur; commendans Deo, præ aliis, divini verbi præcones, dicendo: Pone, Domine, verba tua in ore ipsorum sicut promisisti. Tot denique cumulata meritis, miraculorum etiam dono decorata, et sacris refecta, quinto kalendas Aprilis, anno millesimo quadringentesimo decimo quarto, ætatis octogesimo secundo, in cælum evolavit; ejusque corpus veste Clarissarum indutum, et in Ordinis sui templum illatum omni squalore deposito, pristinum juventutis decus subito recepit. Sacrum cultum ei a populis sine intermissione exhibitum Pius Nonus Pontifex Maximus decreto Apostolico confirmavit, ac festo cum Officio et Missa benigne auxit.

OFFICIUM NOVISSIMUM

IN FESTO

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIE VIRGINIS,

PII IX PONTIFICIS MAXIMI JUSSU,

A VENERABILI CLERO SÆCULARI ET REGULARI

IN TOTO ORBE

UNICE RECITANDUM.

MEXICI: MDCCCLXIV.

*Ex Typographia M Murgña, in via [vulgo] Portal del
Aguila de Oro.*